

Úplné znění zákona č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách),

jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 517/2002 Sb., zákonem č. 225/2003 Sb., zákonem č. 95/2005 Sb. a zákonem č. 444/2005 Sb.

ZÁKON

o poštovních službách

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

PRÁVNÍ ÚPRAVA POŠTOVNÍCH SLUŽEB

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ upravuje podmínky pro poskytování a provozování poštovních služeb, práva a povinnosti, které při poskytování a provozování poštovních služeb vznikají, jakož i zvláštní práva a zvláštní povinnosti těch provozovatelů poštovních služeb, kteří mají povinnost zajišťovat základní služby.

(2) Poštovní službou je činnost prováděná na základě poštovní smlouvy a za podmínek stanovených tímto zákonem, jejímž účelem je dodání poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky.

§ 2

Vymezení základních pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) poštovní zásilkou věci, které byly provozovatelem převzaty jako jeden celek k poskytnutí poštovní služby,

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/67/ES ze dne 15. prosince 1997 o společných pravidlech pro rozvoj vnitřního trhu poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/39/ES ze dne 10. června 2002, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření poštovních služeb Společenství hospodářské soutěži.

- b) poštovním poukazem poštovní služba, jejímž účelem je dodání poukázané peněžní částky,
- c) provozovatelem osoba poskytující poštovní služby,
- d) odesílatelem osoba, která je na poštovní zásilce nebo v dokladu o poštovním poukazu jako odesílatel označena; není-li odesílatel označen, je jím osoba, která poštovní smlouvu uzavřela,
- e) adresátem osoba, která je na poštovní zásilce nebo v dokladu o poštovním poukazu jako adresát odesílatelem označena,
- f) příjemcem adresát, popřípadě jiná osoba, které podle poštovní smlouvy má nebo může být vydána poštovní zásilka nebo vyplacena poukázaná peněžní částka,
- g) dodáním vydání poštovní zásilky nebo výplata poukázané peněžní částky provozovatelem příjemci,
- h) vrácením vydání poštovní zásilky nebo výplata poukázané peněžní částky provozovatelem odesílateli, případně jiné osobě, které podle poštovní smlouvy má nebo může být vrácena,
- i) zahraniční poštovní službou služba svou povahou obdobná poštovním službám, jejíž poskytnutí bylo sjednáno v zahraničí a jejímž účelem je dodání věcí nebo peněžní částky v České republice,
- j) základními službami poštovní služby a zahraniční poštovní služby, které jsou vzhledem k potřebám veřejnosti pod ochranou státu zajišťovanou způsobem podle tohoto zákona,
- k) zahraničním provozovatelem ten, kdo se v zahraničí v součinnosti s provozovatelem podílí na poskytnutí poštovní služby do zahraničí,
- l) písemností sdělení v písemné podobě na listině určené konkrétní osobě,
- m) poštovním podáním převzetí poštovní zásilky nebo poukazované peněžní částky provozovatelem k poskytnutí poštovní služby.

§ 3

Poskytovat za úplatu služby, jejichž účelem je vydání písemnosti předem určené osobě, nebo takové služby nabízet, lze jen za podmínky, že jsou nebo mají být poskytovány podle tohoto zákona. To neplatí,

- a) jde-li o službu poskytovanou na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky,
- b) jde-li o službu, jejímž účelem je vydání průvodních listin spolu s věcmi, jichž se týkají,
- c) jestliže je vydání písemnosti předem určené osobě součástí služby jiné povahy a nelze je s ohledem na účel zajišťovat v rámci samostatné poštovní služby,

- d) jde-li o službu, při níž je sdělení určené konkrétní osobě přepravováno výhradně v jiné než písemné podobě na listině, nebo
- e) jde-li o službu, jejíž poskytnutí bylo sjednáno v zahraničí.

HLAVA II

POŠTOVNÍ SLUŽBY

Uzavření poštovní smlouvy

§ 4

(1) Vyhlášením poštovních podmínek nabízí provozovatel každému uzavření poštovní smlouvy podle těchto poštovních podmínek; vyhlášením se rozumí zveřejnění poštovních podmínek ve všech provozovnách provozovatele na místě veřejně přístupném, případně též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Provozovatel je povinen předložit na žádost poštovní podmínky k nahlédnutí v kterékoliv své provozovně, v níž lze poštovní smlouvu uzavřít. Není-li doba platnosti poštovních podmínek výslovně stanovena, lze jejich platnost ukončit jen oznámením vyhlášeným stejným způsobem jako poštovní podmínky; práva a povinnosti, které vznikly na základě těchto poštovních podmínek, zůstávají jejich pozdější změnou nebo zrušením nedotčena.

(2) Provozovatel je povinen uzavřít poštovní smlouvu s každým, kdo mu její uzavření v mezích poštovních podmínek a způsobem v nich stanoveným navrhne.

(3) Provozovateli nevzniká povinnost uzavřít poštovní smlouvu, jestliže jejím obsahem mají být také odchylky od práv a povinností nebo jejich doplnění podle § 6 odst. 5.

(4) Provozovatel je oprávněn při uzavírání poštovní smlouvy požadovat, aby odesílatel prokázal, že poštovní zásilka a její úprava odpovídají poštovním podmínkám; není však povinen to zjišťovat.

§ 5

(1) Z poštovní smlouvy vzniká provozovateli povinnost dodat poštovní zásilku nebo poukázanou peněžní částku způsobem v ní určeným příjemci. Není-li sjednáno jinak, uzavřením poštovní smlouvy vznikne odesílateli povinnost uhradit provozovateli dohodnutou cenu.

(2) Provozovatel neodpovídá za nesplnění povinností podle poštovní smlouvy z příčin na straně příjemce nebo v důsledku plnění povinnosti uložené provozovateli tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem²⁾.

²⁾ Například § 86 až 87a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Není-li s provozovatelem dohodnuto něco jiného, odesílatel je povinen upravit poštovní zásilku způsobem podle § 6 odst. 3 písm. b) a c).

§ 6

Poštovní podmínky

(1) Poštovní podmínky musejí mít písemnou formu.

(2) Poštovní podmínky obsahují

- a) požadavky, které má splnit odesílatel před uzavřením poštovní smlouvy,
- b) způsob, jakým se má postupovat při poštovním podání,
- c) práva a povinnosti, které se mají stát obsahem právního vztahu vzniklého z poštovní smlouvy.

(3) Z poštovních podmínek podle odstavce 2 písm. a) musí vyplývat vždy

- a) způsob, jakým lze provozovateli navrhnout uzavření poštovní smlouvy,
- b) povinná úprava poštovní zásilky, její přípustné rozměry a hmotnost,
- c) který obsah poštovní zásilky je považován za nebezpečný nebo vyžadující zvláštní zacházení, jakož i povinná zvláštní úprava takové poštovní zásilky nebo další náležitosti, které musí splnit odesílatel,
- d) který obsah poštovní zásilky není dovolen.

(4) Z poštovních podmínek podle odstavce 2 písm. c) musí vyplývat vždy

- a) způsob dodání,
- b) postup provozovatele v případě, že poštovní zásilku nebo poukázanou peněžní částku nebylo možno dodat,
- c) cena³⁾ poštovní služby, způsob její úhrady a rozsah nároků odesílatele na její vrácení, jestliže provozovatel porušil povinnost podle poštovní smlouvy,
- d) způsob přijetí a projednání námitek proti jednání provozovatele, kterým porušil povinnost podle poštovní smlouvy, jakož i způsob uplatnění nároků z tohoto porušení vyplývajících,
- e) rozsah odpovědnosti provozovatele za vzniklou škodu podle § 13 odst. 1,
- f) omezení výše náhrady škody podle § 13 odst. 4,
- g) způsob přijetí a projednání podnětů, že při poskytování poštovní služby došlo ke škodě, jakož i způsob uplatnění nároků ze vzniklé škody vyplývajících,

³⁾ Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

- h) postup provozovatele při otevření poštovní zásilky podle § 8,
- i) postup provozovatele při prodeji nebo zničení poštovní zásilky nebo její části podle § 9 a 10, včetně lhůty, jejímž uplynutím je takové nakládání s poštovní zásilkou podmíněno.

(5) Při uzavírání poštovní smlouvy lze sjednat odchylky od práv a povinností podle odstavce 2 písm. c) nebo jejich doplnění; podmínkou však je, že je na takovou možnost v poštovních podmínkách upozorněno a že se těmito odchylkami a doplňky nezmění povaha nabízené poštovní služby.

§ 7

Práva z poštovní smlouvy

(1) Právo nakládat s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou má až do jejího dodání jen odesílatel; provozovatel může s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou zacházet jen v nezbytné míře a jen takovým způsobem, který je součástí poskytování poštovní služby.

(2) Jiné osoby a orgány mohou s poštovní zásilkou nebo poukázanou peněžní částkou nakládat jen tehdy, bylo-li to dohodnuto nebo stanoví-li to zvláštní právní předpis^{3a)}.

(3) Práva z poštovní smlouvy se promlčují uplynutím jednoho roku od poštovního podání, nestanoví-li tento zákon něco jiného.

§ 8

Otevření poštovní zásilky

- (1) Provozovatel je oprávněn otevřít poštovní zásilku, jestliže
- a) ji nelze dodat a současně ji nelze vrátit nebo nemá být podle poštovní smlouvy vrácena,
 - b) je důvodné podezření, že obsahuje věc považovanou podle poštovních podmínek za nebezpečnou, nebo věc, jejíž poštovní podání není podle poštovních podmínek dovoleno,
 - c) byla poškozena,
 - d) je důvodná obava, že došlo nebo že by do dodání mohlo dojít ke vzniku škody, nebo

^{3a)} Například § 86 až 87a zákona č. 141/1961 Sb., ve znění pozdějších předpisů, § 7 až 12 zákona č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, § 11 až 16 zákona č. 67/1992 Sb., o Vojenském obranném zpravodajství, ve znění zákona č. 153/1994 Sb. a zákona č. 88/1995 Sb., zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

e) je to nezbytné k dodržení povinností uložených provozovateli zvláštním právním předpisem^{3b)}.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na poštovní zásilku, z jejíž vnější úpravy je zřejmé, že je podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky⁴⁾, nedotknutelná.

(3) Provozovatel je povinen o otevření poštovní zásilky informovat při dodání adresáta, popřípadě odesílatele při vrácení poštovní zásilky.

(4) Obsah poštovní zásilky smí být při jejím otevření prohlížen jen v rozsahu nezbytném pro zajištění účelu prohlídky. Při otevírání musí být zajištěna ochrana skutečností, jež jsou chráněny podle zvláštního právního předpisu⁵⁾, jakož i ochrana poštovního tajemství (§ 16) a listovního tajemství⁶⁾.

§ 9

Prodej poštovní zásilky provozovatelem

(1) Provozovatel je oprávněn po uplynutí sjednané lhůty prodat poštovní zásilku nebo její část, jestliže

a) poštovní zásilku nelze dodat a současně ji nelze vrátit nebo nemá být podle poštovní smlouvy vrácena, nebo

b) je důvodná obava, že se obsah poštovní zásilky do dodání znehodnotí.

(2) Prodat nelze poštovní zásilku, jež je podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky⁴⁾, nedotknutelná. Prodat nelze takový obsah poštovní zásilky, na který se vztahuje listovní tajemství.⁶⁾

(3) Je-li to možné, výtěžek z prodeje po odečtení nákladů na uskladnění, nákladů prodeje a nezaplacené části ceny (dále jen „čistý výtěžek“) vydá provozovatel odesílateli. Nebyl-li čistý výtěžek vydán, odesílatel má právo požádat o jeho vydání ve lhůtě podle § 7 odst. 3; po marném uplynutí této lhůty právo na vydání čistého výtěžku zaniká a čistý výtěžek připadne provozovateli.

§ 10

Zničení poštovní zásilky provozovatelem

(1) Provozovatel je oprávněn po uplynutí sjednané lhůty zničit poštovní zásilku nebo její část, jestliže se obsah poštovní zásilky zcela nebo zčásti znehodnotil.

^{3b)} Například zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Například čl. 27 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

⁵⁾ Například zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 164/1999 Sb.

⁶⁾ Čl. 13 Listiny základních práv a svobod.

(2) Provozovatel je oprávněn i před uplynutím sjednané lhůty zničit poštovní zásilku nebo její část, jestliže je to nezbytné pro zajištění ochrany zdraví lidí.

(3) Nedojde-li k prodeji poštovní zásilky, kterou nelze dodat a současně ji nelze vrátit nebo nemá být podle poštovní smlouvy vrácena, provozovatel ji po uplynutí sjednané lhůty zničí.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nevztahuje na poštovní zásilku, jež je podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky⁴⁾, nedotknutelná.

§ 11

Vydání poukázané peněžní částky odesílateli

Nebyla-li poukázaná peněžní částka dodána ani vrácena, provozovatel ji vyplatí odesílateli, pokud o to odesílatel požádá do deseti let od poštovního podání; po marném uplynutí této lhůty právo na vydání peněžní částky zaniká a peněžní částka případně provozovateli.

Odpovědnost za škodu vzniklou při poskytování poštovních služeb

§ 12

(1) Za škodu vzniklou při poskytování poštovních služeb odpovídá provozovatel v rozsahu stanoveném tímto zákonem a poštovní smlouvou.

(2) Provozovatel odpovídá jen za škodu, která vznikla v době od poštovního podání do dodání či vrácení.

(3) Provozovatel neodpovídá za škodu způsobenou odesílatelem nebo příjemcem.

(4) Provozovatel neodpovídá za škodu způsobenou neodvratitelnou událostí, pokud není sjednáno jinak.

(5) Provozovatel neodpovídá za škodu vzniklou zabavením nebo zadržením poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky nebo jiným opatřením, pokud byly provedeny podle tohoto zákona nebo podle zvláštního právního předpisu.²⁾

(6) Provozovatel neodpovídá za škodu vzniklou zvláštní povahou nebo vadností obsahu poštovní zásilky.

(7) Dokud poštovní zásilka nebo poukázaná peněžní částka nebyla dodána, právo na náhradu škody má odesílatel; po jejím dodání má toto právo adresát.

(8) Právo na náhradu škody nelze postoupit jinému, není-li sjednáno jinak.

(9) Škoda se hradí v penězích.

§ 13

(1) Za škodu vzniklou ztrátou, poškozením nebo úbytkem obsahu poštovní zásilky provozovatel odpovídá jen v rozsahu sjednaném v poštovní smlouvě. Za jinak vzniklé škody na poštovní zásilce odpovídá, jen bylo-li to v poštovní smlouvě sjednáno.

(2) Při ztrátě poštovní zásilky hradí provozovatel škodu ve výši ceny, kterou měla poštovní zásilka v době a místě jejího poštovního podání. Byla-li však sjednána náhrada škody v paušální výši, provozovatel hradí škodu ve výši sjednané paušální částky.

(3) Je-li obsah poštovní zásilky poškozen nebo je neúplný, provozovatel hradí škodu ve výši rozdílu mezi cenou, kterou měla poštovní zásilka v době a místě jejího poštovního podání, a cenou, kterou by měla v době a místě poštovního podání poštovní zásilka poškozená nebo neúplná; je-li však účelné provést opravu, provozovatel hradí škodu ve výši nákladů opravy.

(4) Pokud odesílatel v souladu s poštovní smlouvou uvedl na poštovní zásilce částku, kterou ji oceňuje, škoda se hradí nejvýše do této částky. V ostatních případech se škoda hradí nejvýše do částky sjednané v poštovní smlouvě; nebyla-li taková částka sjednána, výše náhrady není omezena.

(5) Prokáže-li se, že ztráta, poškození nebo úbytek obsahu poštovní zásilky vznikly úmyslným jednáním zaměstnance provozovatele nebo osoby oprávněné za provozovatele jednat nebo jiné osoby, které provozovatel použil, anebo provozovatele, který je fyzickou osobou, náhrada škody se poskytne ve výši podle odstavců 2 a 3, přičemž k omezení rozsahu odpovědnosti sjednanému podle odstavce 1 ani k omezení výše náhrady škody podle odstavce 4 se nepřihlíží. Pokud byla sjednána náhrada škody v paušální výši podle odstavce 2 věty druhé, lze místo nároku na náhradu škody v paušální výši uplatnit vůči provozovateli nárok na náhradu škody podle odstavce 2 věty první.

§ 14

Za škodu vzniklou v souvislosti s poštovním poukazem provozovatel odpovídá jen tehdy, bylo-li to v poštovní smlouvě sjednáno.

§ 15

Poštovní zásilky a poštovní poukazy do zahraničí

(1) Při sjednávání smlouvy o poštovní zásilce do zahraničí nebo o poštovním poukazu do zahraničí se ustanovení § 2 až 14 použijí přiměřeně s přihlédnutím k účasti zahraničního provozovatele a k předpisům platným v zahraničí.

(2) Lhůta pro promlčení práv ze smlouvy o poštovní zásilce do zahraničí nebo o poštovním poukazu do zahraničí může být sjednána odlišně od ustanovení § 7 odst. 3, pokud je takovou úpravou lhůty podmíněna součinnost zahraničního provozovatele při poskytnutí poštovní služby.

(3) Odpovědnost provozovatele za škodu vzniklou v souvislosti s poštovní zásilkou do zahraničí nebo poštovním poukazem do zahraničí může být sjednána odlišně od ustanovení § 12 až 14, pokud je takovou úpravou odpovědnosti provozovatele za škodu podmíněna součinnost zahraničního provozovatele při poskytnutí poštovní služby.

(4) Provozovatel je přímým zástupcem odesílatele při celním řízení,⁹⁾ není-li sjednáno jinak.

HLAVA III

POŠTOVNÍ TAJEMSTVÍ

§ 16

(1) Provozovatel, osoba podílející se na poskytování poštovních služeb a osoba vykonávající činnost podle § 37 (dále jen „nositel poštovního tajemství“) mají povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech týkajících se poskytované nebo poskytnuté poštovní služby, které se při své činnosti dozvěděli. Znalosti těchto skutečností smějí využívat jen pro potřeby poskytování poštovní služby nebo činnosti podle § 37; nesmějí umožnit, aby se s nimi neoprávněně seznámila jiná osoba.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na informace, ze kterých nevyplývá, kdo byl odesílatelem ani kdo byl adresátem.

(3) Nositel poštovního tajemství může sdělit informace o poskytované nebo poskytnuté poštovní službě odesílateli, adresátovi, právnímu nástupci odesílatele nebo adresáta, zástupci odesílatele nebo adresáta, popřípadě jiným osobám, které s vědomím odesílatele nebo adresáta jednají v jejich prospěch.

(4) Zprostit nositele poštovního tajemství povinností podle odstavce 1 může jen odesílatel, adresát, právní nástupce odesílatele nebo adresáta a zástupce odesílatele nebo adresáta.

(5) Zjišťovat obsah poštovní zásilky smí jen provozovatel při jejím otevření podle § 8 odst. 1.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se nevztahují na případ, kdy má provozovatel poštovních služeb podle tohoto zákona nebo podle zvláštního právního předpisu²⁾ povinnost

a) sdělit osobám a orgánům oprávněným podle zvláštního právního předpisu^{3a)} informace o poskytované nebo poskytnuté poštovní službě, nebo jim umožnit, aby tyto informace získaly,

⁹⁾ § 107 odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1993 Sb.

- b) vydat osobám a orgánům oprávněným podle zvláštního právního předpisu^{3a)} poštovní zásilku nebo poukázanou peněžní částku, nebo
- c) učinit nebo umožnit jiná opatření.

(7) Provozovatel poštovních služeb je povinen

- a) vydat na nezbytně nutnou dobu orgánům oprávněným k použití zpravodajské techniky podle zvláštního právního předpisu^{9a)} poštovní zásilku, nebo jim umožnit jiná opatření dotýkající se poštovní zásilky, a to na žádost vedoucího tohoto orgánu nebo jím pověřené osoby a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem^{9a)},
- b) zachovávat mlčenlivost o postupu podle písmene a).

§ 17

zrušen

HLAVA IV

PROVOZOVÁNÍ POŠTOVNÍCH SLUŽEB

Podmínky pro provozování poštovních služeb

§ 18

(1) Podmínkou provozování poštovních služeb je živnostenské oprávnění podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾.

(2) Podmínkou provozování poštovní služby, jejímž účelem je dodání písemnosti, je dále poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence podle tohoto zákona.

(3) Ustanovení odstavce 2 se nevztahuje na

- a) poštovní službu poskytovanou bezúplatně,
- b) poštovní službu poskytovanou za cenu vyšší nebo rovnou částce, kterou stanoví vláda nařízením,
- c) poštovní službu, jejímž účelem je dodání poštovní zásilky s hmotností vyšší nebo rovnou hmotnosti, kterou stanoví vláda nařízením,

^{9a)} Například § 7 až 12 zákona č. 154/1994 Sb., § 11 až 16 zákona č. 67/1992 Sb., ve znění zákona č. 153/1994 Sb. a zákona č. 88/1995 Sb.

¹⁰⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

- d) poštovní službu, jejímž účelem je dodání poštovní zásilky v zahraničí,
- e) poštovní službu poskytovanou na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu České republiky,
- f) poštovní službu, jejímž účelem je dodání průvodních listin spolu s věcmi, jichž se týkají, nebo
- g) poštovní službu, při níž je sdělení určené konkrétní osobě přepravováno výhradně v jiné než písemné podobě na listině.

(4) Vláda stanoví nařízením v souladu s právem Evropských společenství¹⁾ částku podle odstavce 3 písm. b) a hmotnost podle odstavce 3 písm. c); částka ani hmotnost nesmí být vyšší, než je nezbytné pro vytvoření ekonomických předpokladů pro řádné plnění poštovní povinnosti.

Poštovní licence

§ 19

(1) Obsahem poštovní licence je

- a) povinnost zajistit všeobecnou dostupnost základních služeb na celém území České republiky (dále jen „poštovní povinnost“),
- b) oprávnění provozovat poštovní služby podle § 18 odst. 2 (dále jen „poštovní oprávnění“).

(2) Český telekomunikační úřad (dále jen „Úřad“) zveřejní v Poštovním věstníku, které poštovní služby a které zahraniční poštovní služby jsou vzhledem k potřebám veřejnosti základními službami.

§ 20

(1) O udělení poštovní licence rozhoduje Úřad na základě písemné žádosti podané na výzvu Úřadu zveřejněnou v Poštovním věstníku (dále jen „výzva“). K žádosti musí být připojeny doklady prokazující splnění podmínek podle § 21 odst. 1 písm. a) a c) a návrh poštovních podmínek podle § 21 odst. 1 písm. b). Ve výzvě Úřad uvede základní služby, na které se vztahuje poštovní povinnost, a další služby, které musí držitel poštovní licence zajišťovat podle zvláštních právních předpisů¹⁾.

(2) Na udělení poštovní licence není právní nárok.

(3) Úřad může udělit poštovní licenci na období nejvýše pěti let. Období, na které je poštovní licence udělována, nesmí ani zčásti zasahovat do období, na které byla udělena jiná poštovní licence.

¹⁾ Například zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění zákona č. 135/1997 Sb.

§ 21

Podmínky pro udělení poštovní licence

- (1) Poštovní licenci může Úřad udělit osobě,
- a) která je držitelem živnostenského oprávnění k provozování služeb uvedených ve výzvě,
 - b) která předloží návrh poštovních podmínek poštovních služeb uvedených ve výzvě, jenž je způsobilý k tomu, aby Úřad mohl s poštovními podmínkami vyslovit souhlas; návrh poštovních podmínek musí vždy odpovídat požadavkům úředního doručování písemností podle zvláštních právních předpisů,
 - c) která má technické, organizační, ekonomické a personální předpoklady k provozování služeb uvedených ve výzvě, včetně zajištění jejich všeobecné dostupnosti na celém území České republiky.

(2) Při rozhodování o udělení poštovní licence přihlíží Úřad i k rozsahu dosavadního podnikání žadatele v oblasti poštovních nebo jiných obdobných služeb.

§ 22

Udělení poštovní licence

- (1) V rozhodnutí o udělení poštovní licence Úřad
- a) stanoví období, na které se poštovní licence uděluje,
 - b) uloží poštovní povinnost v rozsahu podle § 20 odst. 1 a udělí poštovní oprávnění,
 - c) vysloví souhlas s poštovními podmínkami poštovních služeb uvedených ve výzvě, které žadatel o poštovní licenci předložil, s výjimkou cen³⁾,
 - d) stanoví další povinnosti držitele poštovní licence tak, aby poštovní povinnost byla plněna v kvalitě, jež je ve veřejném zájmu nezbytná (dále jen „základní kvalitativní požadavky“); základní kvalitativní požadavky se týkají zejména rychlosti, spolehlivosti a pravidelnosti základních služeb, dostatečné hustoty obslužných míst zajišťujících poštovní podání, otevírací doby provozoven, způsobu dodání a vrácení, vhodného poskytování informací o základních službách a způsobu jejich užití a rychlého a účinného projednávání námitek.

(2) Udělenou poštovní licenci nelze bez souhlasu Úřadu převést na jinou osobu. Úřad může vyslovit souhlas s převodem poštovní licence na jinou osobu jen za podmínky, že tato osoba splňuje podmínky podle § 21 odst. 1.

§ 23

Změna poštovní licence

- (1) Úřad může na návrh držitele poštovní licence nebo z vlastního podnětu změnit rozsah poštovní povinnosti,
- a) vyžaduje-li to veřejný zájem na zajištění dostupnosti další základní služby,

- b) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z práva Evropských společenství¹⁾ nebo k dodržení mezinárodních závazků České republiky¹²⁾, nebo
- c) zanikl-li důvod pro zařazení některé služby mezi základní služby.

(2) Jestliže Úřad rozšíří rozsah poštovní povinnosti o další poštovní službu, vyzve držitele poštovní licence, aby poštovní podmínky této poštovní služby ve stanovené lhůtě předložil Úřadu k vyslovení souhlasu.

(3) Úřad může na návrh držitele poštovní licence nebo z vlastního podnětu změnit základní kvalitativní požadavky,

- a) je-li to v zájmu uspokojení potřeb veřejnosti, nebo
- b) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z práva Evropských společenství¹⁾ nebo k dodržení mezinárodních závazků České republiky¹²⁾.

(4) Úřad může z vlastního podnětu odvolat souhlas s poštovními podmínkami některé poštovní služby, na niž se vztahuje poštovní povinnost,

- a) je-li to v zájmu uspokojení potřeb veřejnosti, nebo
- b) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z práva Evropských společenství¹⁾ nebo k dodržení mezinárodních závazků České republiky¹²⁾.

(5) Jestliže Úřad odvolá souhlas s poštovními podmínkami, vyzve držitele poštovní licence, aby ve stanovené lhůtě předložil Úřadu k vyslovení souhlasu upravené znění poštovních podmínek.

(6) Úřad může vyslovit souhlas se změnou poštovních podmínek některé poštovní služby, na niž se vztahuje poštovní povinnost, jestliže držitel poštovní licence předloží návrh jejich nového znění.

(7) Ustanovení odstavců 2, 4, 5 a 6 o vyslovení souhlasu Úřadu s poštovními podmínkami se nevztahují na ceny³⁾.

§ 24

Odnětí poštovní licence

(1) Úřad z vlastního podnětu rozhodne o odnětí poštovní licence, jestliže držitel poštovní licence

- a) přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu byla poštovní licence udělena, nebo

¹²⁾ Například závazky podle Světové poštovní úmluvy a jejího Závěrečného protokolu, Ujednání o poštovních peněžních službách, Řádu listovních zásilek a jeho Závěrečného protokolu, Řádu poštovních balíků a jeho Závěrečného protokolu, Řádu Ujednání o poštovních peněžních službách a jeho Závěrečného protokolu.

- b) neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení nebo o změně poštovní licence, nebo neumožňuje kontrolu podle § 37 odst. 2 písm. a), ačkoliv byl na možnost odnětí poštovní licence z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn a nápravu nezjednal ani v přiměřené lhůtě stanovené Úřadem.

(2) Úřad rozhodne o odnětí poštovní licence, jestliže o její odnětí držitel písemně požádá.

§ 25

Zánik poštovní licence

Poštovní licence zaniká

- a) uplynutím období, na které byla udělena,
- b) dnem zrušení právnické osoby nebo smrtí fyzické osoby, které byla udělena,
- c) dnem stanoveným v rozhodnutí Úřadu o odnětí poštovní licence podle § 24 odst. 1, nebo
- d) dnem stanoveným v rozhodnutí Úřadu o odnětí poštovní licence podle § 24 odst. 2, nejpozději však uplynutím dvou let ode dne doručení žádosti o odnětí poštovní licence Úřadu.

Zvláštní poštovní licence

§ 26

(1) Úřad může udělit jednu či více zvláštních poštovních licencí, jestliže má důvodnou obavu, že držitel poštovní licence nebude schopen splnit své povinnosti týkající se základních služeb.

(2) Obsahem zvláštní poštovní licence je

- a) povinnost zajistit všeobecnou dostupnost stanovených základních služeb na stanoveném území (dále jen „zvláštní poštovní povinnost“),
- b) oprávnění provozovat na stanoveném území poštovní služby podle § 18 odst. 2 (dále jen „zvláštní poštovní oprávnění“).

§ 27

(1) O udělení zvláštní poštovní licence rozhoduje Úřad na základě písemné žádosti podané na jeho výzvu. K žádosti musí být připojeny doklady prokazující splnění podmínek podle § 28 odst. 1 písm. a) a c) a návrh poštovních podmínek podle § 28 odst. 1 písm. b). Ve výzvě Úřad uvede základní služby, které mají být zajištěny, a území, na kterém mají být zajištěny.

(2) Na udělení zvláštní poštovní licence není právní nárok.

(3) Úřad může udělit zvláštní poštovní licenci na období nejvýše tří let.

§ 28

(1) Zvláštní poštovní licenci může Úřad udělit osobě,

- a) která je držitelem živnostenského oprávnění k provozování služeb uvedených ve výzvě,
- b) která předloží návrh poštovních podmínek poštovních služeb uvedených ve výzvě, jenž je způsobilý k tomu, aby Úřad mohl s poštovními podmínkami vyslovit souhlas; návrh poštovních podmínek musí vždy odpovídat požadavkům úředního doručování písemností podle zvláštních právních předpisů,
- c) která má technické, organizační, ekonomické a personální předpoklady k provozování služeb uvedených ve výzvě, včetně zajištění jejich všeobecné dostupnosti na uvedeném území.

(2) Při rozhodování o udělení zvláštní poštovní licence přihlíží Úřad i k rozsahu dosavadního podnikání žadatele v oblasti poštovních nebo jiných obdobných služeb.

§ 29

Udělení zvláštní poštovní licence

(1) V rozhodnutí o udělení zvláštní poštovní licence Úřad

- a) stanoví období, na které se zvláštní poštovní licence uděluje,
- b) uloží zvláštní poštovní povinnost v rozsahu podle § 27 odst. 1 a udělí zvláštní poštovní oprávnění,
- c) vysloví souhlas s poštovními podmínkami poštovních služeb uvedených ve výzvě, které žadatel o zvláštní poštovní licenci předložil, s výjimkou cen³⁾,
- d) stanoví základní kvalitativní požadavky týkající se plnění zvláštní poštovní povinnosti.

(2) Udělenou zvláštní poštovní licenci nelze bez souhlasu Úřadu převést na jinou osobu. Úřad může vyslovit souhlas s převodem zvláštní poštovní licence na jinou osobu jen za podmínky, že tato osoba splňuje podmínky podle § 28 odst. 1.

§ 29a

Změna zvláštní poštovní licence

(1) Úřad může na návrh držitele zvláštní poštovní licence nebo z vlastního podnětu změnit základní kvalitativní požadavky,

- a) je-li to v zájmu uspokojení potřeb veřejnosti, nebo
- b) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z práva Evropských společenství¹⁾ nebo k dodržení mezinárodních závazků České republiky¹²⁾.

(2) Úřad může z vlastního podnětu odvolat souhlas s poštovními podmínkami některé poštovní služby, na niž se vztahuje zvláštní poštovní povinnost,

- a) je-li to v zájmu uspokojení potřeb veřejnosti, nebo
- b) je-li to nezbytné k dodržení závazků vyplývajících z práva Evropských společenství¹⁾ nebo k dodržení mezinárodních závazků České republiky¹²⁾.

(3) Jestliže Úřad odvolá souhlas s poštovními podmínkami, vyzve držitele zvláštní poštovní licence, aby ve stanovené lhůtě předložil Úřadu k vyslovení souhlasu upravené znění poštovních podmínek.

(4) Úřad může vyslovit souhlas se změnou poštovních podmínek některé poštovní služby, na niž se vztahuje zvláštní poštovní povinnost, jestliže držitel zvláštní poštovní licence předloží návrh jejich nového znění.

(5) Ustanovení odstavců 2, 3 a 4 o vyslovení souhlasu Úřadu s poštovními podmínkami se nevztahují na ceny³⁾.

§ 30

Odnětí zvláštní poštovní licence

(1) Úřad z vlastního podnětu rozhodne o odnětí zvláštní poštovní licence, jestliže držitel zvláštní poštovní licence

- a) přestal splňovat některou z podmínek, na jejichž základě mu byla zvláštní poštovní licence udělena, nebo
- b) neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo rozhodnutím o udělení nebo o změně zvláštní poštovní licence, nebo neumožňuje kontrolu podle § 37 odst. 2 písm. a), ačkoliv byl na možnost odnětí zvláštní poštovní licence z tohoto důvodu Úřadem písemně upozorněn a nápravu nezjednal ani v přiměřené lhůtě stanovené Úřadem.

(2) Úřad rozhodne o odnětí zvláštní poštovní licence, jestliže o její odnětí držitel písemně požádá.

§ 31

Zánik zvláštní poštovní licence

Zvláštní poštovní licence zaniká

- a) uplynutím období, na které byla udělena,
- b) dnem zrušení právnické osoby nebo smrtí fyzické osoby, které byla udělena,
- c) dnem stanoveným v rozhodnutí Úřadu o odnětí zvláštní poštovní licence podle § 30 odst. 1, nebo
- d) dnem stanoveným v rozhodnutí Úřadu o odnětí zvláštní poštovní licence podle § 30 odst. 2, nejpozději však uplynutím jednoho roku ode dne doručení žádosti o odnětí zvláštní poštovní licence Úřadu.

§ 32

Zveřejňování rozhodnutí

Rozhodnutí o udělení, změně a odnětí poštovní licence a sdělení o jejím zániku, rozhodnutí o udělení, změně a odnětí zvláštní poštovní licence a sdělení o jejím zániku, základní kvalitativní požadavky, jakož i poštovní podmínky, s nimiž vyslovil souhlas, Úřad zveřejní v Poštovním věstníku.

HLAVA V

PRÁVA A POVINNOSTI DRŽITELE POŠTOVNÍ LICENCE A DRŽITELE ZVLÁŠTNÍ POŠTOVNÍ LICENCE

§ 33

Povinnosti držitele poštovní licence

(1) Držitel poštovní licence je povinen

- a) plnit poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti a se základními kvalitativními požadavky, včetně soustavného poskytování informací o základních službách a způsobu jejich užití,
- b) nabízet poštovní služby, na něž se vztahuje poštovní povinnost, podle poštovních podmínek, s nimiž Úřad vyslovil souhlas.

(2) Držitel poštovní licence nemusí dočasně plnit povinnosti podle odstavce 1 písm. a), jestliže tomu brání překážky, jež sám nevyvolal a jejichž vzniku nemohl ani při řádné péči zabránit, zejména nezaviněné technické problémy, důsledky přírodních událostí, nedostatek potřebné součinnosti jiných osob nebo důsledky krizové situace. Držitel poštovní licence je však povinen počínat si tak, aby plnění povinností bylo omezeno co nejméně a aby překážky byly co nejdříve odstraněny.

(3) Držitel poštovní licence nemusí poskytnout poštovní službu, na niž se vztahuje poštovní povinnost, pokud by její poskytnutí bylo v důsledku toho, že některý z požadavků podle § 6 odst. 2 písm. a) nebyl splněn, neúměrně komplikované, anebo by bylo pro něho spojeno s rizikem jiných vážných následků.

(4) Není přípustné neodůvodněné zvýhodňování či znevýhodňování některých zájemců o základní služby. Sjednání odchylek od práv a povinností nebo jejich doplnění podle § 6 odst. 5 nesmí vést k neodůvodněnému zvýhodnění určitého odesílatele oproti jiným zájemcům o základní služby.

(5) Držitel poštovní licence je povinen vést způsobem, který stanoví Úřad, průběžnou evidenci svých nákladů spojených s provozováním jednotlivých služeb, na něž se vztahuje poštovní povinnost. Pravidla, která navrhne držitel poštovní licence, podle nichž budou náklady společné pro více činností držitele poštovní licence přiřazovány jednotlivým službám, na něž se vztahuje poštovní povinnost, vyžadují ke své platnosti schválení Úřadem. Držitel poštovní licence musí zajistit, že dodržování těchto pravidel bude jednou ročně ověřeno osobou odborně způsobilou a nezávislou na držiteli poštovní licence; tato osoba musí být schválena Úřadem. Výsledky tohoto ověření Úřad zveřejní v Poštovním věstníku.

§ 34

Povinnosti držitele zvláštní poštovní licence

(1) Držitel zvláštní poštovní licence je povinen

- a) plnit zvláštní poštovní povinnost způsobem, který je v souladu s potřebami veřejnosti a se základními kvalitativními požadavky, včetně soustavného poskytování informací o základních službách, na něž se vztahuje zvláštní poštovní povinnost, a způsobu jejich užití,
- b) nabízet poštovní služby, na něž se vztahuje zvláštní poštovní povinnost, podle poštovních podmínek, s nimiž Úřad vyslovil souhlas.

(2) Držitel zvláštní poštovní licence nemusí dočasně plnit povinnosti podle odstavce 1 písm. a), jestliže tomu brání překážky, jež sám nevyvolal a jejichž vzniku nemohl ani při řádné péči zabránit, zejména nezaviněné technické problémy, důsledky přírodních událostí, nedostatek potřebné součinnosti jiných osob nebo důsledky krizové situace. Držitel zvláštní poštovní licence je však povinen počínat si tak, aby plnění povinností bylo omezeno co nejméně a aby překážky byly co nejdříve odstraněny.

(3) Držitel zvláštní poštovní licence nemusí poskytnout poštovní službu, na niž se vztahuje zvláštní poštovní povinnost, pokud by její poskytnutí bylo v důsledku toho, že některý z požadavků podle § 6 odst. 2 písm. a) nebyl splněn, neúměrně komplikované, anebo by bylo pro něho spojeno s rizikem jiných vážných následků.

(4) Není přípustné neodůvodněné zvýhodňování či znevýhodňování některých zájemců o základní služby. Sjednání odchylek od práv a povinností nebo jejich doplnění podle § 6 odst. 5 nesmí vést k neodůvodněnému zvýhodnění určitého odesílatele oproti jiným zájemcům o základní služby.

§ 34a

Ceny základních a doplňkových služeb

(1) Orgán oprávněný k regulaci cen vychází při regulaci cen podle zvláštního zákona³⁾, a to cen základních služeb, na něž se vztahuje poštovní povinnost a zvláštní poštovní povinnost, a služeb, jež jsou s jejich poskytováním spojeny (dále jen „základní a doplňkové služby“), z ekonomicky oprávněných nákladů spojených se zajišťováním těchto služeb; při stanovení cen se přihlídně k tomu, aby ceny byly všeobecně přijatelné a aby k poskytovaným základním a doplňkovým službám měli přístup všichni zájemci.

(2) Ceny základních a doplňkových služeb musejí být stanoveny způsobem, z něhož bude zřejmé, jak byly vytvořeny.

(3) Ceny základních a doplňkových služeb, jejichž použití je vázáno na splnění zvláštních podmínek, musejí přihlížet k úspoře nákladů vzniklé splněním těchto zvláštních podmínek. Zvláštní podmínky podle věty první musejí být uvedeny v poštovních podmínkách.

(4) Náklady vzniklé při poskytování poštovních služeb podle § 18 odst. 2 a služeb, jež jsou s jejich poskytováním spojeny, nesmějí být promítány do cen ostatních základních a doplňkových služeb.

HLAVA VI

POŠTOVNÍ ZNÁMKY

§ 35

(1) Poštovní známky vydává a dobu jejich platnosti stanoví Ministerstvo informatiky; při vydávání poštovních známek přihlíží k potřebám držitele poštovní licence. Vydání, počátek a konec platnosti poštovní známky Ministerstvo informatiky zveřejní v Poštovním věstníku.

(2) Držitel poštovní licence je povinen hradit náklady na vydávání poštovních známek.

(3) Držitel poštovní licence má výhradní právo uvádět poštovní známky do oběhu.

(4) Platné poštovní známky lze použít jako doklad o úhradě ceny poštovní služby poskytované držitelem poštovní licence, pokud z poštovní smlouvy nevyplývá něco jiného.

(5) Po ukončení platnosti poštovní známky má její držitel právo, aby ten, kdo poštovní známku uvedl do oběhu, mu ji vyměnil za platnou, nebo aby ji od něho zpětně odkoupil. Toto právo se promlčuje uplynutím jednoho roku ode dne ukončení platnosti poštovní známky.

HLAVA VII

STÁTNÍ SPRÁVA A REGULACE

§ 36

Státní správa v oblasti poštovních služeb

Ministerstvo informatiky vykonává státní správu v oblasti poštovních služeb, s výjimkou věcí svěřených tímto zákonem Úřadu.

§ 37

Činnost Úřadu

(1) Úřad dohlíží, zda držitel poštovní licence a držitelé zvláštní poštovní licence

- a) plní poštovní povinnost a zvláštní poštovní povinnost způsobem podle § 33 a § 34,
- b) nabízejí poštovní služby, na něž se vztahuje poštovní povinnost a zvláštní poštovní povinnost, podle poštovních podmínek, s nimiž Úřad vyslovil souhlas,
- c) plní další povinnosti uložené jim tímto zákonem.

(2) Úkony dohledu podle odstavce 1 uskutečňuje Úřad z vlastního podnětu nebo z podnětu osoby, jejíchž zájmů se poskytování a zajišťování základních služeb držitelem poštovní licence nebo držitelem zvláštní poštovní licence dotýká. Úkony dohledu se uskutečňují

- a) prováděním státní kontroly^{14a)},
- b) využitím poznatků získaných jiným způsobem.

(3) Úřad dále

- a) zaujímá stanovisko ke sporům týkajícím se poskytování a zajišťování základních služeb držitelem poštovní licence nebo držitelem zvláštní poštovní licence, o které byl požádán, pokud je toho k vyřešení sporu zapotřebí,
- b) nejméně jednou ročně vhodným způsobem zveřejní, včetně zveřejnění v Poštovním věstníku, souhrnnou zprávu o plnění povinností uložených držiteli poštovní licence a držitelům zvláštní poštovní licence tímto zákonem,
- c) činí další opatření v zájmu řádného poskytování a zajišťování základních služeb,
- d) plní další úkoly svěřené mu tímto zákonem,
- e) spolupracuje s Komisí Evropských společenství ve věcech týkajících se poštovních služeb.

Správní delikty

§ 37a

(1) Právnícké osobě nebo podnikající fyzické osobě^{14b)}, která poruší ustanovení tohoto zákona tím, že

- a) poskytuje službu, jejímž účelem je vydání písemnosti předem určené osobě, nebo takovou službu nabízí, jinak než podle tohoto zákona, nebo

^{14a)} Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

^{14b)} § 2 odst. 2 obchodního zákoníku.

b) provozuje poštovní službu, jejímž účelem je dodání písemnosti, bez poštovního oprávnění a bez zvláštního poštovního oprávnění,

se uloží pokuta do výše 2 000 000 Kč.

(2) Držiteli poštovní licence, který

a) neplní poštovní povinnost nebo ji plní způsobem, který není v souladu s § 33,

b) nabízí poštovní služby, na něž se vztahuje poštovní povinnost, podle poštovních podmínek, s nimiž Úřad nevyslovil souhlas, nebo

c) nezajistí ověření podle § 33 odst. 5 prostřednictvím schválené osoby nebo takovou osobu ke schválení Úřadem nenavrhne ve lhůtě stanovené Úřadem,

se uloží pokuta do výše 2 000 000 Kč.

(3) Držiteli zvláštní poštovní licence, který

a) neplní zvláštní poštovní povinnost nebo ji plní způsobem, který není v souladu s § 34, nebo

b) nabízí poštovní služby, na něž se vztahuje zvláštní poštovní povinnost, podle poštovních podmínek, s nimiž Úřad nevyslovil souhlas,

se uloží pokuta do výše 500 000 Kč.

§ 37b

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména k rozsahu takového jednání a jeho následkům.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle § 37a projednává Úřad.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby^{14b)}, se vztahují ustanovení zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá Úřad a vymáhá místně příslušný celní úřad. Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu.

(7) Při vybírání a vymáhání uložených pokut se postupuje podle zvláštního právního předpisu^{14c)}.

^{14c)} Zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

§ 37c

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) zničí, poškodí, znečistí, anebo neoprávněně odstraní nebo přemístí schránku určenou k poštovnímu podání nebo dodání, nebo
- b) jako odesílatel ohrozí zdraví lidí tím, že předá provozovateli k poskytnutí poštovní služby poštovní zásilku,
 1. jejíž obsah je podle poštovních podmínek považován za nebezpečný, aniž by byla dodržena její povinná zvláštní úprava podle poštovních podmínek nebo další požadované náležitosti podle poštovních podmínek, nebo
 2. jejíž obsah podle poštovních podmínek není dovolen.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do výše 10 000 Kč, za přestupek podle odstavce 1 písm. b) pokutu do výše 20 000 Kč.

HLAVA VIII

SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

Společná ustanovení

§ 38

(1) Na činnost Ministerstva informatiky podle § 35 a na činnost Úřadu podle § 37 odst. 3 písm. a) a c) se správní řád¹⁵⁾ nevztahuje.

(2) Rozklad proti rozhodnutí o udělení poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence a proti rozhodnutí o změně poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nemá odkladný účinek.

(3) Účastníkem řízení o udělení poštovní licence je žadatel o poštovní licenci. Účastníkem řízení o udělení zvláštní poštovní licence je žadatel o zvláštní poštovní licenci.

§ 39

Právní vztahy při poskytování poštovních služeb, které nejsou upraveny v § 4 až 15 tohoto zákona, se řídí občanským zákoníkem.

§ 40

(1) Úřad vydává Poštovní věstník. Úřad zveřejňuje Poštovní věstník také způsobem umožňujícím dálkový přístup.

¹⁵⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

(2) Každý má právo nahlédnout do Poštovního věstníku

- a) v kterékoliv provozovně držitele poštovní licence, v níž jsou nabízeny poštovní služby, na něž se vztahuje poštovní povinnost,
- b) v kterékoliv provozovně držitele zvláštní poštovní licence, v níž jsou nabízeny poštovní služby, na něž se vztahuje zvláštní poštovní povinnost.

§ 41

zrušen

§ 42

Přechodná ustanovení

(1) Na právní vztahy u poštovní zásilky, která byla podána u České pošty, státního podniku, před dnem účinnosti tohoto zákona, se vztahují dosavadní právní předpisy.¹⁶⁾

(2) Provozovatel poštovních služeb je povinen požádat do jednoho roku od účinnosti tohoto zákona ministerstvo o udělení souhlasu k provozování poštovních služeb. Do doby udělení souhlasu se provozovatel poštovních služeb považuje za provozovatele poštovních služeb, kterému byl udělen souhlas podle tohoto zákona. Nepožádá-li provozovatel poštovních služeb ve stanovené lhůtě o udělení souhlasu nebo nebude-li mu ministerstvem souhlas udělen, dosavadní povolení podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾ zaniká.

(3) Česká pošta, státní podnik, se považuje do konce kalendářního roku 2003 za držitele souhlasu a poštovní licence podle tohoto zákona.

(4) Ministerstvo stanoví poštovní závazek České pošty, státního podniku.

(5) Je-li ve zvláštním právním předpisu vydaném před účinností tohoto zákona použit výraz „pošta“ ve smyslu § 4 odst. 1 zákona č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon), rozumí se tím držitel poštovní licence.

§ 43

Zrušovací ustanovení

Zrušují se

- 1. zákon č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon), ve znění zákona č. 86/1950 Sb. a zákona č. 88/1950 Sb.,

¹⁶⁾ Zákon č. 222/1946 Sb., o poště (poštovní zákon), ve znění zákona č. 86/1950 Sb. a zákona č. 88/1950 Sb.

Vládní nařízení č. 240/1949 Sb., kterým se provádí poštovní zákon.

Vyhláška č. 78/1989 Sb., o právech a povinnostech pošty a jejích uživatelů (poštovní řád), ve znění vyhlášky č. 59/1991 Sb.

2. vládní nařízení č. 240/1949 Sb., kterým se provádí poštovní zákon,
3. vyhláška č. 135/1980 Sb., kterou se vydává Řád poštovní novinové služby,
4. vyhláška č. 78/1989 Sb., o právech a povinnostech pošty a jejích uživatelů (poštovní řád), ve znění vyhlášky č. 59/1991 Sb.

ČÁST OSMNÁCTÁ

§ 60

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 2000.

* * *

Zákon č. 517/2002 Sb., kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy a mění některé zákony, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2003.

Zákon č. 225/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 517/2002 Sb., nabyt účinnosti dvacátým dnem po jeho vyhlášení (20. srpna 2003), s výjimkou části druhé, která nabyt účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004).

Zákon č. 95/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. dubna 2005), s výjimkou čl. III bodu 2, který nabývá účinnosti prvním dnem pátého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. července 2005).

Zákon č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyt účinnosti dnem 1. ledna 2006.